

ÅRSRAPPORT FRA PROGRAMSENSOR

Ved:

Elisabeth Lund Engebretsen, Senter for tverrfaglig kjønnsforskning, Universitetet i Oslo

Rapporten gjelder:

Årsstudium i kjønn, seksualitet og mangfold, 2016-2017.
Senter for kvinne og kjønnsforskning (SKOK), Universitetet i Bergen

1. Introduksjon

Dette er min første sensorrapport, og i henhold til samtaler og avtalen skal fokus for denne rapporten i hovedsak være på faglig kvalitet på årsstudiet i kjønn, seksualitet og mangfold. Det har dessuten vært uttrykt ønske om at mine vurderinger er sammenlignende både tidsmessig (høst 2016 og høst 2017) og i forhold til nasjonal og internasjonal kontekst. Når det gjelder et internasjonalt komparativt fokus, så har jeg lite materiale å forholde meg til i denne første rapporten, samt begrenset med tid. Dermed kommer dette mer sentralt inn i de fremtidige rapportene.

Det må tas med i betraktning at sammenligningsgrunnlaget er relativt magert. Årsstudiet ble opprettet i 2016 og var gjeldende for studieåret 2016/17 og 2017/18.

Det har vært relevant for dette arbeidet at jeg har vært ekstern sensor på programemner som ble undervist høsten 2017: KVIK 110 – Innføring i kjønnsstudium med utvidet semesteroppgave, KVIK 201 – Kjønnsteori, og KVIK102 Likestilling og mangfold. Dette har gjort meg litt bedre kjent med SKOK, studentene, og det generelle faglige opplegget.

I forhold til tematikken omkring faglig kvalitet, student-trivsel og frafallsproblematikk utførte jeg – med essensiell assistanse fra Idunn B Tandstad – i februar 2018 to fokusgruppe-intervjuer med studenter. Den ene fokusgruppen var med års-studenter og den andre med Bachelor studenter, for å få et godt utgangspunkt for sammenligning. I begge gruppene diskuterte vi ulike aspekter ved studenttilværelsen, valg av fag, motivasjon, og planer videre, for dermed bedre forstå statistikk på bl.a. karakterer og frafall. Jeg sammenligner noen av resultatene fra begge grupper, spesielt med tanke på årsstudieløpet, i del 3 i rapporten.

2. Faglig kvalitet

Generell introduksjon

Årsstudiet i kjønn, seksualitet og mangfold ble opprettet studieåret 2016/2017 og gir bred, tverrfaglig kompetanse i kjønnsstudier, med vekt på forholdet mellom kjønn og seksualitet, og mellom kjønn og mangfold. Det er rettet mot studenter som ønsker en fordypning i denne tematikken, og er dessuten

et tilbud til folk som jobber i ulike virksomheter der likestilling, kjønn, mangfold er relevante kunnskapsområder. For opptak kreves generell studiekompetanse.

Emnestruktur, undervisning, eksamen og karaktersetting

Her tar jeg for meg de fire emnene som inngår i årsstudiet, med spesiell fokus på de to emnene jeg også var ekstern sensor på, nemlig KVIK110 og KVIK201, samt KVIK102. Jeg har fokusert mest på KVIK201 siden dette emnet hadde et høyt stryknivå H17, og jeg fikk et godt innblikk siden jeg var ekstern sensor.

KVIK102 – Likestilling og mangfold

KVIK102 gir 15 studiepoeng. Høsten 2016 var det 50 påmeldte til eksamen, med 34 fremmøtte. Gjennomsnittskarakteren var C, og ingen strøk. Høsten 2017 var det 53 påmeldte, hvorav 43 møtte til eksamen. 4 strøk (9%). Gjennomsnittskarakteren var D. Som ekstern sensor på emnet høsten 2017 anser jeg denne vurderingen som rimelig og rettferdig. Undervisningsformen er kombinert forelesning og seminar gjennom 12 til 14 uker. Pensum er på ca 1000 sider og er variert og tematisk aktuelt, men god balanse mellom norsk og internasjonal faglitteratur. Spesielt inkludering av samisk tematikk, transtematikk, og postkolonialisme sett fra et nordisk perspektiv er spennende. Eksamensformen er en syv dagers hjemmeeksamen på 3-4000 ord. En obligatorisk arbeidsoppgave må bestås for å kunne ta eksamen; dette er en breddelest med spørsmål fra pensum.

Slik emnet er lagt opp og strukturert, ser det ut til å fungere godt. Karaktersnittet kan med fordel ønskes høyere, opp på C, men D snittet fra H2017 kan like gjerne være tilfeldig som noe annet. Dette kan bedre kommenteres med et bredere sammenligningsgrunnlag etter H2018. Se for øvrig #3 og #4 for noen generelle betraktninger.

KVIK110 – Innføring i kjønnsstudium med tilhørende semesteroppgave

KVIK110 gir 15 studiepoeng og undervises i høstsemesteret. Høsten 2016 var det 23 oppmeldte, hvorav 13 møtte, og gjennomsnittskarakter var C. 1 strøk. Høsten 2017 var det 25 oppmeldte, 19 møtte, og 2 strøk (11% stryk). Gjennomsnittskarakter var D. Som ekstern sensor H17 anser jeg denne vurderingen som rimelig og rettferdig. Emnet har obligatorisk undervisningsaktivitet som består av innlevering av annotert bibliografi, skriftlig utkast til semesteroppgave (og etterfølgende 2 veiledningsmøter), og inkludering av ett eksternt verk i semesteroppgaven som ikke er hentet fra kjernepensum, og som utgjør ca 150 sider. Eksamensformen er en semesteroppgave og skriftlig skoleeksamen på 2 timer. Både undervisningsaktiviteten og eksamensordningen gir god mulighet for å bygge opp og teste breddekunnskaper, samt kandidatens evne til akademisk skriftlig drøfting og refleksjon. Kjernepensumet er fokusert rundt tematikken kjønn og seksualitet, og er på ca 600 sider. Pensum er inndelt i 5 deler, som gir god breddekunnskap. Temaområde 2 gir mulighet for å fordype seg i ett tema; arbeid og økonomi, offentlighet, kultur og estetikk, rettigheter og politikk, eller samliv og relasjoner. Som et innføringsemne ser et slikt opplegg ut til å kunne fungere svært bra. Som med KVIK102, er karaktersnittet her D, noe som kan forbedres til C, men igjen, er det muligens tilfeldigheter enn strukturelle utfordringer som forklarer karaktersnittet for ett år, særlig når vi sammenligner med H2016.

KVIK 201 - Kjønnsteori

Dette emnet har 15 studiepoeng, og undervises om høsten. For høsten 2017 var emnet lagt opp til 13 ukentlige 3-timers seminarer, og fordelt mellom 4 undervisere – derav 1 professor, 2 førsteamanuensis, og 1 stipendiat – som rullerte på å avholde seminarene. Høstsemester 2017 var undervisningen tematisk inndelt i to bolker, den første delen kalt «sentrale innganger til kjønnsteori», der 7 sentrale teoretikere var viet hvert sitt seminar (De Beauvoir, Lacan, Irigaray, Kristeva, Spivak, Foucault, Butler); der var undervisningsformen i utgangspunktet forelesning. Den andre delen ble kalt «sentrale problemområder» og var viet tre tematiske områder fordelt på 2 seminarer hver (vitenskapsteori, likhet/forskjell, natur/kultur). Undervisningsformen her var lagt opp som en veksling mellom forelesninger og seminarundervisning. Sistnevnte hadde fokus på diskusjon der studentene var forventet å ha forberedt minst ett spørsmål hver som utgangspunkt for seminardiskusjon.

Eksamen på emnet er mappevurdering med justerende muntlig prøve. Mappeoppgaven er fordelt på 2 deloppgaver, 1 er oppgitt emne som utleveres ved semesterstart, og 1 er selvvalgt. Studentene har obligatorisk innlevering av utkast på første oppgave («obligatorisk øvingsoppgave»). Muntlig eksamen er altså justerende i forhold til karakter gitt på mappeinnlevering.

Av de 15 studentene som hadde meldt seg til eksamen høsten 2017, var det 8 som møtte. Av disse strøk 5, altså en strykprosent på 63. To gikk opp til ny eksamen på nyåret 2018, men strøk igjen. Til sammenligning var det høsten 2016 19 oppmeldte og 13 møtte til eksamen. Det var 0 stryk, og C var gjennomsnittskarakter. Som ekstern sensor på emnet høsten 2017, er min vurdering at denne karaktergivningen, med det høye stryk utfallet, var rimelig og rettferdig. De besvarelsene som fikk strykkarakter var svake og preget av en grunnleggende mangel på kunnskap og forståelse for teori. Det er vanskelig å peke på konkrete årsaker til denne drastiske forskjellen mellom H2016 og H2017. Uansett, tatt i betraktning at såpass mye undervisningsressurser går inn i emnet – 4 undervisere, 13 uker, 3 timer per uke – er det verdt å spørre seg om denne ressursforvaltningen kan organiseres på en bedre måte i forhold til studentenes læringsutbytte og eksamensresultater. Dette gjelder spesielt det forhold at oppmøte på undervisningen ikke var obligatorisk og det var mye frafall fra de ukentlige seminarene gjennom semesteret, fikk jeg opplyst.

Hvis vi ser på sensorveiledningen for H2017, så ser vi at det legges vekt på at studentene skal gjøre et «selvstendig valg» ift kilder, det formuleres forventninger til å «drøfte ulikheter og forskjeller i teoretiske perspektiver» og med vekt på «grunnlagsproblemer/teoretiske premisser.» For et emne der det ikke er noen krav til forkunnskaper, kan det være et poeng at læringsprosessen organiseres mer eksplisitt rundt disse forventningene, og med momentene i «Læringsutbytte» som ytterligere referansepunkter. Ut fra ressursgrunnlaget her, er det flere muligheter for justeringer i det pedagogiske opplegget, slik at læringsprosessen mer eksplisitt settes i sammenheng med de forventninger til kompetanse som formuleres i Læringsutbytte og Sensorveiledning.

Hva kan gjøres, helt konkret? Jeg noterer meg at det nevnes lite variasjoner i arbeidsformer i undervisningen; kanskje det er verdt å planlegge en mer interaktiv læringsprosess i seminarene, der studentene får mer sjanse til å bruke tekstmaterialet i oppgavearbeid sammen med hverandre, og knytte teori til praksis/levd liv. Med 3 timer per uke bør det være mulig å finne tid til å jobbe med tekstanalyse og/eller gruppeoppgaver, for eksempel kollektiv nærlesning av teori, samt potensielt mer pedagogisk arbeid rettet mot å sette kompleks feministisk teori i en mer livsnær, konkret kontekst, for eksempel knyttet til dagsaktuell samfunnsdebatt, eller aktuelle arrangementer i Bergen. Skrive-workshops for å jobbe med mappeoppgavene er også en mulighet. En kan selvsagt gjøre oppmøte obligatorisk, men ønskes det andre virkemidler enn det for å bedre studenters oppmøte, kan ellers flere del-kvalifiseringsoppgaver knyttet til samarbeid og dermed oppmøte i seminarene være en måte å få studenter til å delta, uten tvangsaspektet ved å gjøre det obligatorisk per se. Disse øvelsene vil kanskje også kunne bidra til økt tilknytning til faget og SKOK på sikt, noe som jo ble

etterlyst i fokusgruppene (se neste seksjon). Jeg viser for øvrig til Anne Birgitte Rønnings sensorrapport fra 2015, og hennes kommentarer på dette emnet, i forhold til potensialet som emnet har vis-a-vis dagens praktiske opplegg og teoretiske fokus.

Dermed er et videre moment det faglige fokuset; valg av teori og teoretikere ligger i stor grad på et psykoanalytisk, og høyst abstrakt nivå, som jeg vil si er ganske avansert, og er derfor kanskje ikke i utgangspunktet det mest logiske valget for et emne på kjønnssteori der det ikke er krav til forkunnskaper, selv om det er på 200 nivå. Kunne emnet bli organisert mer tematisk i sin helhet, slik som i del 2, hvor ulike teoretikere kunne komme inn som del av et bredere tematisk fokus, kan være verdt å vurdere.

3. Noen hovedfunn fra fokusgruppe-intervjuene, med kommentarer

Generelt opplyste studentene på årsenhet at de valgte årsstudiet (og ikke bachelor-studier) grunnet usikkerhet omkring videre universitetsstudier, og flere nevnte også at opplegget gjorde at det ble mulig å kombinere studier med jobb. Flere nevnte at 'mangfold' i tittelen på programmet appellerte til egne eksisterende interesser på et bredt felt, ikke bare kjønn og likestilling. Alle opplevde at den forventede arbeidsmengden var mye mer enn de hadde forestilt seg, og at det var stor forskjell på 1. og 2. semester. Mange opplevde skriveoppgaven i KVIK110 og begrepet «logisk begrepslig» som lå i oppgaveteksten som svært vanskelig, og at de følte at det var vanskelig å få klarhet fra seminarlærer på dette. Her kunne det kanskje være bra å legge inn strukturert veiledning tidligere i semesteret, med emneansvarlig/e, slik at forvirring og angst i forhold til å forstå oppgaven kunne bli tatt hånd om.

Flere var usikre på å gå videre med studier i kjønn, men flere nevnte utenforliggende årsaker til dette (familie, andre karriereplaner etc). Alle nevnte at de lærte mye nyttig av studiet og kunne bruke det både i dagliglivet, jobb, og gav dypere forståelse.

Ingen følte særskilt tilhørighet til SKOK. Dette nevnte også flere av studentene på bachelor fokusgruppen. Her ligger det potensiale for arrangementer og initiativer som kan knytte nye studenter på begge program nærmere opp mot SKOK. Flere nevnte at de ikke hadde hørt om SKOK før tilfeldighetene gav dem informasjon om studiemulighetene. Kanskje er mer promotering av SKOKs studietilbud, ikke minst i sosiale medier, verdt å vurdere.

Praktiske muligheter utenfor universitetet, som «jobbskygging» som vi diskuterte på møte i februar, med besøk på ulike arbeidsplasser for studenter, kan gi en forsmak på arbeidslivet. Dette er svært relevant siden flere nevnte at de var veldig usikre på hva kjønnsstudier kan brukes til videre, og at dette for noen opplevdes som en utfordring i møte med f.eks. foreldre, venner og andre.

Ellers opplyste bachelor-studentene om at det ikke tidligere var organisert mulighet for å gi feedback på opplevelsen av studiene etc. Jeg fikk ikke spurt årsstudie-studentene om det samme. Men det kan anbefales å legge inn muligheter for studentevaluering på begge programmer, for å følge opp progresjon, studentopplevelser etc underveis, mens de fremdeles er ved SKOK.

4. Innspill på bakgrunn av ovenstående rapportering

- Det kan være nyttig å utforme mer detaljerte sensorveiledninger samt karakterforklaringer til hvert emne, og som knyttes direkte til emnets uttalte Læringsutbytte. På denne måten blir forventninger til studentene forklart og forhåpentlig mer forståelig i forhold til forventet

arbeidsmengde. Dette kan også være nyttig for emneansvarlig/e (og ekstern sensor) i forhold til å skape en god balanse mellom pensumtematikk, litteratur, læringsmetoder og karakterbegrunnelser.

- Generelt benytter SKOK seg av en dynamisk variasjon av eksamens- og vurderingsformer på de ulike emnene. Dette er svært bra, og noe som det absolutt bør fortsettes med.
- Vurdere kvalifiseringsoppgaver underveis i semesteret på KVIK 201, for eksempel refleksjonsessays, nærlesing og diskusjon av utvalgt tekst, eller gruppebasert skriftlig innleveringsarbeid som må leveres personlig i forbindelse med undervisningen, og som vurderes i henhold til bestått/ikke bestått.
- Et alternativ for å hindre frafall og stryk er å gjøre oppmøte obligatorisk, men dette kan virke mot sin hensikt, og jeg har mer tro på et opplegg som det listet over, med noe økt arbeidsmengde, skriftlig arbeid som følges opp, for der ligger en uuttalt forventning til ikke bare oppmøte men også deltakelse. Det tror jeg har fordelen av å skape en annerledes, og mer pedagogisk konstruktiv dynamikk.
- For KVIK110 og temadelen kjønn og seksualitet, ville jeg kanskje vurdere inkludering av tekst på transnasjonal seksualitet, eller global seksualitet, som f.eks. Martin Manalansans arbeid, eller Inderpal Grewal og Caren Kaplans 2001 tekst i *GLQ* på 'global identities'.
- Av mer praktisk art virker det som om mange av studentene ikke har lært seg eller forstår fundamental siteringspraksis og referansestiler i academia. Dette går igjen i svært mange eksamensoppgaver jeg har sett på i høst og på nyåret. En workshop eller integrert opplæring i referanse og siteringspraksis er absolutt viktig, og jeg tenker at det kan med fordel også nevnes som et moment i karaktervurderingen, slik det for eksempel gjøres ved (noen emner ved) STK, UiO.

Elisabeth Lund Engebretsen

Oslo, 21 mars 2018

Årsrapport fra programsensor

Knut G. Nustad, Universitetet i Oslo

Bachelor- og masterprogrammet ved Institutt for Sosialantropologi, Universitetet i Bergen

Oslo, januar 2018

Oppnevnt for perioden våren 2014 til og med høsten 2017. Rapporteringsfrist 1. februar 2018.

Fjerde og siste rapport, for 2017 (vår 2017 og høst 2017)

Grunnlaget for rapporten

I forbindelse med arbeidet med denne rapporten har jeg besøkt Institutt for Sosialantropologi 9. mai 2017 og 1. november 2017.

Under tilsynsbesøkene i mai og november hadde jeg møter med instituttleder professor Ståle Knudsen, førsteamanuensis Cecilie Ødegaard, Professor Anka Bjelland, stipendiat Mari Korsbrekke, førsteamanuensis Mary Bente Bringslid, professor Olaf Smedal, og førstekonsulent Nina Bergheim Dahl

Jeg har også møtt fagutvalget, i tillegg til bachelorstudenter og masterstudenter som ikke er med i fagutvalget.

Jeg har mottatt offentlig tilgjengelige dokument, utdanningsmelding, eksamensoversikt, emnerapporter, og statistikk på søkning og opptak til programmene. I tillegg har jeg mottatt tre masteroppgaver og tre bacheloroppgaver (SANT 260).

For denne perioden ble jeg bedt om å fokusere på det siste semesteret i bachelorgraden, og da spesielt på SANT 260, Bacheloroppgaven. Rapporten vil

også følge utviklingen i rekrutteringssituasjonen siden forrige rapport. For en gjennomgang av programmets oppbygging og de enkelte kursene vises det til første rapport.

Resultater Bachelor

Vår 2017

SANT 102	Oppmeldt	121	Møtt	97	Stryk	8	Snitt	C
SANT 103	Oppmeldt	111	Møtt	84	Stryk	7	Snitt	C
SANT 215	Oppmeldt	46	Møtt	39	Stryk	0	Snitt	C
SANT 260	Oppmeldt	43	Møtt	37	Stryk	0	Snitt	C
SANT 280-12	Oppmeldt	20	Møtt	16	Stryk	0	Snitt	C
SANT 240	Oppmeldt	19	Møtt	14	Stryk	0	Snitt	B

Høst 2017

SANT 100	Oppmeldt	105	Møtt	91	Stryk	5	Snitt	C
SANT 105	Oppmeldt	69	Møtt	52	Stryk	1	Snitt	C
SANT 104	Oppmeldt	94	Møtt	78	Stryk	2	Snitt	C
SANT 150	Oppmeldt	102	Møtt	92	Stryk	0	Snitt	C
SANT 285	Oppmeldt	40	Møtt	38	Stryk	1	Snitt	B

Kommentar

Sammenlignet med tidligere år har det skjedd følgende endringer: på SANT 260, bacheloroppgaven, har snittet gått ned fra B til C, tilbake til der det var for to år siden. På SANT 215 er snittet fortsatt C, etter å ha gått ned fra B til C for to år siden. På SANT 104 er snittet fortsatt C etter nedgangen fra B for to år siden år. SANT 240 har fortsatt et snitt på B, etter en oppgang i snitt fra C til B i fjor.

Antallet oppmeldte studenter, og studenter som møter til eksamen, viser en markant stigning for det andre semesteret. Det er også en liten økning i oppmeldte studenter til det første semesteret. Økningen i rekruttering ser dermed ut til å fortsette den positive utviklingen fra de siste årene.

SANT 100 fortsetter en gradvis oppgang, med en økning fra 99 oppmeldte og 82 møtt til eksamen i 2016, til 105 oppmeldte og 91 møtt i 2017. Det andre førstesemestersemnet, SANT 150, har hatt omtrent like mange oppmeldt (102, mot 103 i 2016), men en markant økning antallet som møter til eksamen (97 mot 79).

Kursene i det andre semesteret, SANT 102 og SANT 103, viser en markant økning. For SANT 102 ble det i 2017 oppmeldt 121 studenter mot 104 i 2016, og av disse møtte 97 til eksamen, mot 75 i 2016. For SANT 103 er tallene 111 oppmeldte og 84 møtt til eksamen i 2017, mot 95 oppmeldte og 64 møtt til eksamen i 2016. Økningen fra første semester i fjor ser derfor ut til å fortsette inn i andre semester.

SANT 260, bacheloroppgaven, har hatt en økning i antall studenter fra 27 oppmeldte og 21 møtt til eksamen i 2016, til 43 oppmeldte og 37 møtt til eksamen i 2017.

Bachelorstudentenes siste semester og SANT 260, bacheloroppgaven

Siste semester av Bachelorstudiet består av to emner: SANT 215 regional etnografi (se andre rapport fra 2015 for en gjennomgang av dette emnet) og SANT 260, bacheloroppgaven. Som for SANT 215, er også SANT 260 ment å trekke på kunnskap studentene har ervervet seg gjennom studieløpet. Kurset består av to forelesninger, et bibliotekskurs, og to heldagsseminar i tillegg til individuell veiledning. Eksamen er i form av en selvstendig oppgave og en muntlig eksamen hvor oppgaven diskuteres. Studentene skal basere essayet på kunnskap fra tidligere kurs og egne litteratursøk.

Emnet begynner med en forelesning som tar for seg ulike måter å utforme et skriftlig vitenskapelig arbeid. Studentene leverer deretter en skisse med en prosjektide, og får en tilbakemelding på denne fra veileder. I den neste veiledningstimen, med varighet av en halv time, får studentene tilbakemelding på et første utkast av oppgaven. Fem uker før innlevering får studentene en siste veiledning på førtifem minutter. Heldagsseminaret midtveis i semesteret er lagt opp som en plenumsdiskusjon, hvor studentene fungerer som opponenter på hverandres utkast.

Sist gang emnet ble evaluert, i 2016, var tilbakemeldingene stort sett positive. Enkelte syntes at bibliotekskurset gav lite utbytte, mens andre synes det var nyttig. Heldagsseminarene, og særlig det å gi og motta tilbakemeldinger fra medstudenter, ble oppfattet som positivt.

Av utfordringer ble det særlig nevnt at studentene følte seg lite forberedt på den muntlige situasjonen i eksamen, og at de fleste ikke oppfattet oppgaveskrivingen som relevant for en eventuell master.

Disse utfordringene synes å ha fortsatt i 2017. Etter oppfordring fra studentene samlet fagutvalget inn kommentarer fra studentene som hadde fulgt kurset, og overleverte et utfyllende dokument til ledelsen. Av utfordringene som ble trukket frem var det særlig to tema som gikk igjen, veiledning og sensur. Når det gjelder veiledning, opplevde studentene at form, innhold, og kvalitet i tilbakemeldingene i stor grad varierte. Flere opplevde også at oppgaver de hadde fått beskjed om at var gode, ble gitt svake karakterer. Noen av de samme utfordringene gjelder sensur, og studentene oppfattet det slik at det var systematiske forskjeller mellom kommisjonene. Mens noen holdt seg til oppgavetematikken, trakk andre kommisjoner også inn spørsmål som ikke direkte gikk på oppgaven. Studentene opplevde også at det var mer krevende å forbedre karakter i noen kommisjoner. De samme utfordringene ble også nevnt av studentene jeg snakket med.

Studentkullet i år var større enn tidligere, og karaktersnittet gikk ned, som påpekt over. Dette kan tyde på at det har vært strukturelle problemer i år. Undervisere opplevde i år, som tidligere år, at studentene kom for sent i gang med skrivingen. For neste år er det planlagt to grep som er ment å få studentene raskere i gang:

- Studentene blir bedt om å skrive ned ideer og mulige kilder før første veiledningstime og levere dette på nett før første møte
- Studentene møter til individuelle samtaler med alle undervisere og veiledere i oppstarten av kurset.

Når det gjelder opplevd relevans for en eventuell masteroppgave, kunne instituttet vurdere en prosjektmesse, etter modell av det som har vært forsøkt i Oslo. Noe tid før studentene må bestemme tema for bacheloroppgaven, arrangeres et møte med vitenskapelig ansatte samt noen eksterne som forteller om forskningen sin, med oppfordring til at studentene tar kontakt med og diskuterer ideer til tema for bacheloroppgaven. Dette er med på å knytte studentene tettere til den pågående forskningen ved instituttet. Ved utforming av masterprosjekt på et senere tidspunkt er dette en fordel.

Masterprogrammet

Resultater Master

Vår 2017

SANT 350	Oppmeldt	4	Møtt	3	Stryk	0	Snitt	B
SANT 320	Oppmeldt	10	Møtt	9	Stryk	0	Bestått	

Høst 2017

SANT 350	Oppmeldt	6	Møtt	3	Stryk	0	Snitt	B
SANT 301	Oppmeldt	15	Møtt	15	Stryk	0	Snitt	C
SANT 302	Oppmeldt	15	Møtt	14	Stryk	1	Bestått	13

Kommentar

På master fortsetter den negative utviklingen i antall studenter når det gjelder antall oppmeldt til eksamen (men se avsnittet om rekruttering). Årets tall for avlagte eksamener viser en videreføring av den synkende tendensen fra i fjor. Tallene for oppmeldte til masteroppgaven de tre siste årene viser tendensen. I 2015 var det 30 oppmeldte, i 2016 13 oppmeldte, mens det i 2017 var 10 oppmeldt til eksamen. Tallet på studenter som møtte til eksamen har også sunket. Mens 15 møtte i 2015 12 møtte i 2016, var det 6 som møtte til eksamen i 2017.

Det er en liten økning i oppmeldte og møtt på de andre kursene. For SANT 301 er det en økning fra 12 til 15 oppmeldte, og fra 12 til 15 som møtte til eksamen fra 2016 til 2017. For SANT 302 er det en økning fra 10 til 15 oppmeldte, og fra 9 til 14 møtt i den samme perioden.

Snittet på masteroppgaven er fortsatt B, mens snittet på SANT 301 har gått ned fra B til C.

Masterstudentene uttrykte, som i tidligere år, stor tilfredshet med programmet. De oppfattet ledelsen som lyttende når de tar opp problemer. Som tidligere år ønsket masterstudentene flere møtepunkt etter feltarbeid, og ba instituttet hjelpe til med å tilrettelegge for dette.

Flere studenter etterlyste også en systematisk 'debriefing' etter feltarbeid, og ønsket at instituttet la til rette for en form hvor man kunne snakke om vanskelige opplevelser.

Rekruttering til bachelor og master

De tre foregående rapportene har tatt for seg rekruttering til bachelor og masterprogrammet. Nedenfor er tabellene oppdatert med tallene for 2017.

Opptakstall:

Prog	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Ba ant	100	68	87	65	62	79	77	79	68	94	99	99
Ba utv	65	65	61	70	68	76	48	62	48	--	--	--
MPhil	13	-	17	-	20	-	19	-	15	--	--	--
Ma ant	27	20	14	19	16	21	22	20	14	16	12	18
År ant	-	-	-	28	18	19	23	20	24	37	38	31
År utv	21	22	25	21	13	14	15	13	17	--	--	--

Ba ant= Bachelorprogrammet i sosialantropologi, Ba utv= Bachelorprogrammet i utviklingsstudier, MPhil= Masters programme in Anthropology and Development, Ma ant= Masterprogram i sosialantropologi, År ant= Årsstudium i sosialantropologi, År utv= Årsstudium i utviklingsstudier.

Den positive trenden som begynte i 2015 ser ut til å holde seg, og årets tall for opptak til bachelor er de samme som i fjor. Masterprogrammet har også hatt en økning, fra 12 i fjor til 18 i år.

Gjennomsnittlig opptakspoeng for bachelorprogrammet har sunket de siste årene. Tallene er som følger (totalpoeng): 2007: 56,12, 2008: 52,4, 2009: 51,3, 2010: 47,36, 2011: 45,94. For 2012-2016 er ikke totalpoeng oppgitt, men årets tall viser en liten oppgang. Opptakspoengene (1-karakter) var 39,33 for 2015, og 41,53 for 2016, 39,73 for 2017.

Antallet som har satt antropologi som førstevalg fortsetter å stige fra 2014:

2007: 65, 2008: 85, 2009: 72, 2010: 52, 2011: 72, 2012: 59, 2013: 70, 2014: 65, 2015: 85, 2016: 91, 2017: 97

Kjønnsfordelingen er fortsatt skjev og det er en stor overvekt av kvinner som søker programmet.

Studieprogram	Menn 2017	Kvinner 2017	Totalt
BA sosialantropologi	17	156	173
MA sosialantropologi	7	34	41
Studieprogram	Menn 2016	Kvinner 2016	Totalt
BA sosialantropologi	45	117	162
BA utviklingsstudier	3	19	22
MA sosialantropologi	5	21	26
Studieprogram	Menn 2015	Kvinner 2015	Totalt
BA sosialantropologi	33	114	147
BA utviklingsstudier	11	38	49
MA Anthr. of Development	5	9	14
MA sosialantropologi	7	24	31
Studieprogram	Menn 2014	Kvinner 2014	Totalt
BA sosialantropologi	31	90	121
BA utviklingsstudier	22	67	89
MA Anthr. of Development	6	10	16
MA sosialantropologi	15	27	42
Studieprogram	Menn 2013	Kvinner 2013	
BA sosialantropologi	37	104	141
BA utviklingsstudier	24	85	109
MA Anthr. of Development	6	13	19
MA sosialantropologi	13	40	53
Studieprogram	Menn 2012	Kvinner 2012	
BA sosialantropologi	34	108	142
BA utviklingsstudier	24	94	118
MA Anthr. of Development	7	14	21
MA sosialantropologi	9	42	51
Studieprogram	Menn 2011	Kvinner 2011	
BA sosialantropologi	41	106	147
BA utviklingsstudier	32	111	143
MA Anthr. of Development	5	11	16
MA sosialantropologi	13	35	48

Oppsummering

For bachelorprogrammet er hovedinntrykket gjennom de fire årene jeg har vært programsensor at reformen av 2008/2009, fortsatt oppleves som vellykket av studenter og ansatte. Strukturen med sekvensielle kurs á 15 poeng, hvor ett kurs avsluttes før det neste fortsetter, er oversiktlig og studentene er svært tilfreds med dette.

Mer skrivetrening har vært et gjentakende ønske fra studentene, og kurset SANT 150 ble lagt inn i førstesemesteret for å etterkomme dette. Selv om det var noen innkjøringsproblemer første gangen kurset ble holdt, er dette et godt tiltak som bør videreføres.

Instituttet har diskutert innholdet i siste semester, og det har blant annet vært foreslått å erstatte kurset i komparativ regional etnografi, SANT 215, med et mer teorirettet kurs. De fleste studentene som har hatt dette kurset og gått videre til master, har gitt uttrykt for at kurset bør beholdes i sin nåværende form. Men da betinger det at det jobbes eksplisitt med den komparative delen av kurset, slik at kurset ikke reduseres til to forelesningsrekker om to regioner. I hvilken grad man har fått til dette har variert. De gangene forelesere har trukket på hele pensum og hatt en dialog om det komparative, har dette kurset vært svært vellykket.

Noen kull har i større grad enn andre opplevd at bacheloroppgaven har fungert som en forberedelse til et masterprosjekt. Årets kull ser i liten grad ut til å oppleve det. Dette bør styrkes, gjerne gjennom å introdusere studentene på et tidlig tidspunkt for instituttets forskning og mulige forskningsspørsmål.

Når det gjelder masterprogrammet, har det som ventet tatt tid for den positive trenden i rekruttering på bachelornivå å slå inn på rekrutteringen på masternivå, selv om man i år ser en liten økning i opptak. Masterprogrammet får nesten utelukkende ros fra studentene. Programmet oppleves som relevant og utfordrende, og støtten fra instituttet og veiledere som svært god. Utfordringen

er rekruttering. Etter hvert som rekrutteringen til bachelorprogrammet styrkes, blir videre rekruttering til masterprogrammet viktig, blant annet gjennom de tiltak som er foreslått for SANT 260.

Rekruttering har vært et gjennomgående tema de fire årene jeg har fulgt programmene. Instituttet har gjort en imponerende innsats blant annet gjennom skolebesøk, tilrettelegging og fornyelse av hjemmesider, og gjennom å invitere forelesere utenfra for å vise arbeidslivsrelevans. Det har da også vært en positiv trend i rekrutteringen til bachelor fra 2014, og det er viktig at fokus på dette arbeidet opprettholdes.

Knut G. Nustad (sign)